

jezete azt sejteti velünk, hogy minden látszólagos törés ellenére Boros László élete végéig lélekben jezsuita maradt. Erről tanúskodnak baráti kapcsolatai régi rendtársaival, az állandó érdeklődés a rendi ügyek iránt, és végül az a kifejezett vágy, hogy halála után teste rendtársai mellett nyugodjék. A kilépés éve után, immár feleségével együtt – megmaradt annak, aki mindig volt, az egyházhoz hűnek. Ugyanazt tette, mint a kilépés kudarcra előtt: ugyanazzal a szerető gondoskodással kísérte embertársait létüknek lényeges kérdéseiben és nehézségeiben, mint azelőtt; ugyanúgy kereste és szolgálta az igazság ügyét, ugyanúgy gondozta a maga egyszerűségében a barátság kegyelmét, és ugyanúgy állt alázatosan mindenki mellett, akiben az igazság magjai csíráztak.

1981. december 11-én temették el földi maradványait – kívánsága szerint – a svájci jezsuiták bad-schönbrunn-i temetőjében.

SHAKI

Yissa

*hogy a Krisztus született
delelőre hágott
s beragyogta Napja a
teremtett világot
kegyességgel telt el a
hegy-völgy – hódolandó
bölcsojének s zengve-zeng
hálát a halandó
néki örök életet
hoz ki Megígértetett
hogy a Krisztus született*

*Ő hogy megmutatkozik
szent Testtéválása
lett a világejzaka
hajnalhasadása
messze verő fénylésén
táncán mennynek-földnek
göndör erdők méz mezők
előtündökölnék
felsugárzik Tőle a
teremtett tejútas ég
Ő hogy megmutatkozik*

*Krisztus nekünk megjelent
elcsitult a rossz szó
szó-harapja gonosz nyelv
torpan a poroszló
magába száll a kevély
kardját elvetette:
Felkentjének megvallott
jó Urának hitte
mind e Föld; de Föld nyügét
levetkezve Égbe ment
Az ki nekünk megjelent*

Határ Győző fordítása

Shaki (1868–1933) egyiptomi mohamedán költő, nagy tisztelője Yissának, vagyis Jézusnak.